

РЕШЕНИЕ

№ 2945

гр. София, 07.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 20.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8300** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по жалба на Й. Б. Ч., чрез адв. Ч. срещу Заповед № 513з-11299 / 30.07.2020 г. на директор на СДВР, за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение в Министерство на вътрешните работи на държавен служител в МВР.

В жалбата се излагат съображения, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че жалбоподател не е извършила посоченото дисциплинарно нарушение, както и че липсват доказателства за уронване на престижа на службата. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Според оспорващата страна, ответник в качеството на ДНО е издал оспорваната заповед под натиск на медиеннатиск; не е установено изобщо, жалбоподател да е извършител на деяние, прието нот ответната страна като дисциплинарно нарушение; доказателствата по ДНПр са ценени едностранно, от приложените записи от свален видеоматериал от охранителни видеокамери в обекта, не може да се приеме, че не е имало манипулация на записа, което е възможно, съобразен с човешката дейност по обработване на записите. Според жалбоподател и пълномощника му, тези записи следва да се изключат от доказателствата по делото. В жалбата са изложени много подробни описания на фактите, приети от оспорващ и се развиват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и материалния закон. Претендира разноските по делото.

Ответникът – директор на СДВР чрез процесуалния си представител изразява

становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения в тази насока представя в писмени бележки и претендира присъждане на юрк. възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема следното

В изпълнение на заповед № 513з-7707/08.04.2020 г., директор на СДВР образувал дисциплинарно производство срещу младши инспектор Йордан Ч., старши полицаи в 01 група на сектор „С4“ към „Специализиран полицейски сили за опазване и възстановяване на обществения ред“ при СДВР. Производството е образувано по предложение с рег. № 513-27390/07.04.2020 на зам. директор на СДВР за образуване на дисциплинарно производство. Със същата заповед е определен и дисциплинарен състав (Д.), който да изготви становище относно наличието за основание за реализиране на дисциплинарна отговорност спрямо жалбоподател, като се докладва на наказващия орган заедно със събраните доказателства в 2-месечен срок от издаването на заповедта за образуване на производството – до 08.06.2020 г. Повод за предложението на зам.директор на СДВР и заповедта за образуване на ДП е инцидент, за който били събрани данни за участие на жалбоподателя в търговски обект в [населено място], между него и търговски работник. Инцидента е оповестен в редица медии с национално и местно излъчване и оповестяване. Инцидентът е от 01.04.2020 г., считано от тази дата и в резултат на оповестяването му по обществени медии, на Д. е разпоредено да извърши проверка по отношение на жалбоподател за дисциплинарно нарушение за неспазване Етичния кодекс за поведение на държавните служители от МВР. Жалбоподател е запознат със заповедта за образуване на ДП на 22.04.2020 г., като е посочил, че е запознат с правата по чл. 207, ал. 8 от ЗМВР.

Производството пред Д. приключва в установения срок. В хода му е установено, че на 01.04.2020 г., жалбоподателят, заедно със св. А. е посетил търговски обект в кв. С., С., с цел пазаруване – задоволяване на битови нужди. В магазина не е имало клиенти, осван двамата, касиер и още една присъстваща гражданка. Д. е провел задълбочена проверка на обстоятелства, станали обществено известни. Установено, че жалбоподател е влязъл в контакт с касиерката в магазина, като след воден разговор е посегнал и нанесъл удар в областта на главата. Напуснал магазина, заедно със св. А., а след това с личния си автомобил напуска района на търговския обект, но автомобилът е установен от служители на частната охранителна фирма и данните му са предадени на полицейски служители, пристигнали по сигнал за произшествие. Жалбоподател не отрича, че след напускане на магазина е отишъл в дома си в [населено място], а оттам се отправил към полицейски участък с намерение да подаде жалба срещу служител от търговския обект – касиерката, за несъвместимо с длъжността ѝ поведение. Според твърдяно от свидетелката А., разпитана от съда, инцидентът в магазина бил предизвикан от касиерката, която била емоционално превъзбудена; свидетелката в детайли описва непристойното поведение, вербални нападки спрямо жалбоподателя – невъзпитан, абориген, нахал, обвинявала Ч., че хвърля продукти; свидетелката и жалбоподателя били в почивка, не били униформени и не се легитимирали за да въздействат на касиерката. При връщането на ресто, сумата не била точна, за което жалбоподателя възразил, на което касиерката започнала да крещи, посегнала към жалбоподателя на два пъти, дръпнала го за ревера, като втория път го завъртяла, а той инстинктивно отвърнал на физическата агресия.

При издаване на оспорената заповед ответникът, като ДНО е обсъдил релевираните в

посочените обяснения доводи.

В изпълнение на заповедта за образуване на дисциплинарно производство, назначената комисия е провела дисциплинарно разследване. Разпитани са лица участвали и имащи отношение към инцидента от 01.04.2020 г., в който е участвал жалбоподателя. Приложено е медицинско удостоверение на касиерката, страна в инцидента от извършен преглед с установени оток и кръвонасядане в областта на лицето. Изискани са по съответен ред материали – записите от охранителните камери в търговския обект. Направен е анализ на записите, за което е съставен протокол и дадено експертно становище от служители на О. – СДВР, както и анализ на записи от проведени разговори от полицейски служби, в резултат сигнал за инцидент, подаден на тел. 112. Жалбоподателят е поканен от председател на Д. в условията на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР да даде обяснения, като са посочени и обстоятелствата, за които се иска обяснение. В отговор на поканата, такива обяснения са дадени на 28.04.2020 г. Като писмени доказателства са приложени кадрова справка на жалбоподателя и протокол за запознаване с длъжностна характеристика, както и типовата длъжностна характеристика за длъжност „полицай – старши полицай в 01 и 02 група на сектор С1,С2,С3 и С4 към отдел „СПСОВОР“; приложена декларация от жалбоподател за запознаване с ЕК за поведение на държавните служители в МВР. Към дисциплинарната преписка са приложени разпечатки от медийното оповестяване, в различни медии, включително и в национално покритие на случая от 01.04.2020 г., за възникнал инцидент в търговски обект в кв. С., между касиер и полицейски служител. От страна на Д. е изготвена обобщена справка, рег. № 464р-4676/02.06.2020 г., с която жалбоподател се запознал на 03.06.2020 г., след като е поканен от Д. на 01.06.2020 г. За запознаване с обобщената справка е изготвен протокол, подписан и от пълномощник – адвокат на жалбоподателя. На 04.06.2020 г. е подадено възражение от ДНЛице срещу констатациите на Д., обективирани в обобщената справка, приети от ДНО на 11.06.2020 г.

В приложеното становище на Д., рег. № 464р-4750/04.06.2020 г., назначен със заповедта от 08.04.2020 г. са описани действията на комисията, обяснения и сведения дадени от разпитвани в хода на дисциплинарното производство лица, както и събрани писмени и веществени доказателства. Като резултат, Д. в състава назначен със заповедта за образуване на ДП е дал становище за налагане дисциплинарно наказание „уволнение“ на жалбоподателя за нарушения на правила на ЕК и е приел, че на последния следва да се наложи наказание за допуснато тежко нарушение на служебната дисциплина, съгласно чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР.

В хода на ДП на жалбоподател са били осигурени процесуалните му права за участие в производството. Снети са му обяснения, поканен е по надлежен ред да даде такива, дадена му е възможност да се запознае с резултатите от проведено дисциплинарно разследване, уважено е заявлението му да ползва правна помощ и съдействие.

При тези обстоятелства, наказващият орган е приел за доказано обстоятелството, че на 01.04.2020 г. в магазин „Ф.“ кв. С., С., мл. инспектор Й. Б. Ч. – старши полицай в 01 група на сектор С4, към отдел СПСОВОР е нарушил следните етични правила от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР по т. 15, т. 19, т. 20, т. 21, поради което на основание чл. 204, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 4, чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР, органът е наложил дисциплинарно наказание уволнение и е прекратил служебното правоотношение в МВР на жалбоподател в СДВР.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срок от лице с пряко засегнати права и интереси от оспорваната заповед.

Видно от отбелязването върху процесната заповед, същата е връчена на жалбоподател на 31.07.2020 г. Жалбата е депозирана до съда на 11.08.2020 г. поради което съдът намира, че същата е процесуално допустима, тъй като се обжалва в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения: Обжалваната заповед е издадена от компетентния по смисъла на чл. 204, т.3 (ръководителите на структурите по чл. 37 – за всички наказания по чл. 197 за служителите на младши изпълнителски длъжности) от ЗМВР орган и в сроковете по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР, при спазване на административно-производствените правила и в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР форма.

Спазени са сроковете за налагане на дисциплинарно наказание, на основание чл. 196, ал. 2 от ЗМВР, дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В процесния случай проверката е приключила със становище от 02.06.2020 г. Следователно законоустановения двумесечен срок изтича на 02.08.2020 г. Нарушението е извършено на 01.04.2020 г., видно от материалите по делото, поради което заповедта е издадена при спазване на двугодишния срок по чл. 195, ал. 2 от ЗМВР, изтичащ съответно на 01.04.2022 г.

Съдът намира, че заповедта е мотивирана, тъй като в обстоятелствената част на акта се съдържа подробно изложение на фактите по случая, резултати от извършената проверка, доказателствата, които подкрепят обвинението, като освен това подробно са обсъдени доводите и обясненията на участниците, давали сведения в хода на проведеното дисциплинарно производство. В тази връзка не се споделят направените оплаквания в жалбата за нарушение на чл. 207, ал. 3 от ЗМВР.

Съдът намира за доказано по делото извършеното от оспорващ дисциплинарно нарушение, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР. Жалбоподател е запознат с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР (л.152, от ДНПреписка), а извършеното от него деяние е несъвместимо с правилата на поведение на държавен служител от системата на МВР, което безспорно уронва престижа на службата, тъй като случаят е станал и обществено достояние, отразен в няколко електронни медии.

В оспорената заповед е посочено, че са нарушени разпоредбите на т. 15, т. 19, т. 20 и т. 21 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от МВР. Изрично в т. 15 от Етичния кодекс е регламентирано задължението на държавния служител да съобразява законността на действията, които възнамерява да предприема, а в т. 19 - задължението на служителя да пази доброто име на институцията, която представлява; в т. 20, е предвидено да насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с поведението си, а в т. 21 се установява, че държавният служител се отнася с уважение към всички представители на обществото.

Съдът кредитира представените по ДНПреписка доказателства, както и тези ангажирани от страна на оспорващия в съдебното производство.

На 01.04.2020 г. при посещение на търговски обект, между оспорващия и касиерката в магазина е имало словесно пререкание, преминало във физическа разправа. Без значение е кой и по какъв повод е предизвикал скандал, но противно на изискванията

за спазване норми на поведение, общоважими, а в частност в по висока степен за полицейски служител са нарушени етични норми. Не се спори и не може да е оспорено обстоятелството, че на датата на извършено нарушение на дължимите етични норми, между оспорващия и служителка от търговски обект е имало пререкание с размяна на обидни изрази и физическа разправа. В този смисъл са сведения, дадени в ДПроизводство от Й. В. от 03.04.2020 г., л. 110/111 от ДПреписка. Относими в тази връзка са и експертните заключения по прегледани видеоматериали от охранителните камери в магазина, според които в словесната част от становището, по кадри са описани физически действия и на двете, участвали в инцидента лица. Остава недоказан по безспорен начин факт, касиерката да е търсила и осъществила физическа разправа. Независимо от последното, ответната реакция на жалбоподателя е извън дължимото поведение на полицейски служител, дори да не е на работа, без коментар, че противника му е лице от женски пол, без да има видими признаци за физическо превъзходство. Съдът не приема категоричност в показанията на св. А. – самата тя не установява двамата с жалбоподателя да са приели адекватни на агресията на касиерката действия – да извикат управител, да се легитимират като полицейски служители, да потърсят съдействие от техни колеги и да останат на място до идването на служебни лица. Следващо, тази свидетелка не отрича физическата разправа – „инстинктивна реакция по нанасяне на удар в лицето на касиерката, при самозащита“. Видно от изготвената видео-техническа експертиза такава и в с.з. кадрите от камерите са с автентичност. Съдът не намира основателно възражението за неотречена възможност за манипулация в наслагването на кадри, но от заключението на експерти от СДВР и това на назначената техническа експертиза има съответствие, за ненарушена цялост на кадрите. По възражението на оспорващата страна, съдът не намира причина да изключи записите от охранителните камери като годно доказателствено средство.

Констатациите на СТЕ изцяло се потвърждават от протокола за преглед на видеозаписи, който също е част от административната преписка, както и записите от телефон 112 и разговори между полицейски служители за започване на ОИМ във връзка с инцидент в магазин, при който един от участниците е напуснал обекта. Това е потвърдено и от служители на СОТ, които установяват бързото напускане на района на търговския обект от лице с автомобил, което е установено да е жалбоподателя.

Видно е, че събраните в хода на дисциплинарното производство сведения не могат да бъдат опровергани, единствено от св. А., като показанията се ценят и като субективни. Спазен е чл. 206, ал. 1 от ЗМВР и правата по чл. 207, ал. 8 от ЗМВР, служителят е запознат със заповедта за образуване на дисциплинарното производство лично, срещу подпис. Запознат е с материалите от производството, включително и обобщената справка по чл. 207, ал. 7 от ЗМВР, предоставена му е възможност да прави искания, бележки и възражения. Връчена му е писмена покана за даване на допълнителни възражения и обяснения след запознаване с констатациите в обобщената справка. Мотивите на процесната заповед съдържат анализ на относимите факти, който е достатъчен по съдържанието си, за да бъдат изяснени в пълнота обстоятелствата от значение за формиране на решението на дисциплинарнонаказващия орган, като последният е изложил и съответните на установените факти правни изводи. Не се установяват обстоятелства, от които да е възможно да бъде направен извод, че фактическата обстановка не е била докрай изяснена или че е било засегнато правото на защита на лицето, чиято дисциплинарна отговорност е ангажирана.

Спазена е разпоредбата на чл. 20б, ал. 2 от ЗМВР, която изисква при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание да се преценят всички факти и обстоятелства по случая, тежестта на нарушенията и настъпилите от тях последици за държавната служба, за гражданите, формата на вината на държавния служител, определена като умишлена, както и цялостното поведение на служителя по време на службата. В заповедта е посочено, че за времето на служба в системата на МВР служителят е награждаван два пъти, без да е имал дисциплинарни нарушения, за които да е ангажирана дисциплинарната му отговорност.

В обобщение - съдът не установява допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените при издаване на заповедта, които да са основание за отмяна. Спазена е предвидената в ЗМВР и Инструкция № 8121 з-470 от 27.04.2015 г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи /Инструкция № 8121 з-470/2015 г./ процедура.

При тези данни изложеното в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание и прекратяване на служебното правоотношение на Ч. е обосновано и съответно на доказателствата. От правна страна правилно същото е квалифицирано като извършване на деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата и нарушение на разпоредбите на Етичния кодекс за поведение на служителите в МВР. Съдът след запознаване с материалите по делото, намира за доказано, че Ч. е осъществил деяния несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР по чл. по 20з, ал. 1, т. 13, тъй като с цялостното си поведение на 01.04.2020 г. в магазин „Ф.“, кв. С. и по отношение на длъжностно лице – служител на магазина, а като цяло гражданка и лице от женски пол.

Както съдът отбелязва – от страна на жалбоподателя и придружаващата го, също служител на МВР не е имало ответна, в съответствие със законовите изисквания реакция, към касиерката, която обижда и се заканвала на висок тон. Т. 15 от ЕК - Държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме, а в случая предприето, но незаконно действие е употребата на сила, несъответна на тази на касиерката и нанасянето на удар в главата ѝ. Противно на заинтересоваността на показанията на св. А., дори съприкосновението да е било неволно, както се разказва при самозащита, жалбоподателя не е останал на място, за изясняване на случая, а е направил всичко възможно да напусне местопроизшествието в опит да се укрие в дома си. Съдът намира, че по този начин е доказано и нарушението по т. 20 и 21 от ЕК – проява на безкритично и арогантно поведение. При конфликта между него и касиерката, служителят не е проявил дължимо поведение да даде пример, като съобщи за твърданата агресия на служителката в магазина, за да се вземат мерки, ако има такова поведение тя да понесе отговорност за поведението ѝ.

Описаното представлява нарушение, станало достояние на медии и колеги на жалбоподателя. То накърнява доброто име на институцията и като личен пример не насърчава останалите членове на обществото да спазват закона, в нарушение на т. 19 и т. 20 от Етичния кодекс. Нарушението на т. 21 от Етичния кодекс е несъвместимо с морала и уронва престижа на службата.

Нарушаването на етичните правила за поведение, с което се уронва престижът на

службата представлява тежко дисциплинарно нарушение. Това е така, защото полицейският служител е длъжен да пази доброто име на институцията, която представлява, да насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с поведението си, а не сам да нарушава законите. Нарушението е допринесло за формиране на негативен морален облик на самата правоохранителна институция и е станало достояние не само на други граждани, на полицейски служители, на различни институции и е безспорно, че то е уронило престижа на МВР. Съдът не приема, жалбоподателят да е наказан с най-тежкото дисциплинарно наказание, само поради медийното отразяване на случая. Правилни са изводите на ДНО, мотивирани в оспорваната заповед, че цялостното поведение на жалбоподателя е тежко дисциплинарно нарушение. Правилно ДНО е приел, че конкретните действия на служителя уронват престижа на службата, доколкото същите са станали и достояние на множество лица, във и извън системата на МВР. Под „престиж на службата“ се разбира авторитетът на служителите на МВР пред обществото. Не е задължително да е уронен престижът на службата в министерството, а е достатъчно да е налице реално застрашаване с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в полицейската институция. След като установеното дисциплинарно нарушение е тежко, санкционирането му с дисциплинарно наказание уволнение е задължително. Съдът прецени, че в оспорената заповед дисциплинарно наказващият орган е изложил подробни мотиви относно квалифицирането на деянието като тежко нарушение на служебната дисциплина. Ответникът в производство, чиято е доказателствената тежест да установи законосъобразността на наложеното наказание, е доказал извършеното нарушение на служебната дисциплина от страна на Ч.. Установените факти са подведени под съответстващата им правна норма, противно на изложеното в жалбата. Извършените от служителя конкретни действия са в противоречие с правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, които задължават държавния служител да пази доброто име на институцията, която представлява и да насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си. В случая поведението на оспорващ, безспорно е насочено към незачитане на добрите нрави при спазване на обществения ред, което е неприемливо от морална гледна точка, тъй като е предприето от полицейски служител, призван да съблюдава законността и да пази доброто име на полицейската институция. Това, заедно с обстоятелството, че извършеното от жалбоподателя става достояние на граждани и на полицейски служители, води до уронване престижа на полицейската институция и е основание действията му да се квалифицират като тежко нарушение на служебната дисциплина обосноваващо налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание. В мотивите на Тълкувателно постановление № 3 от 7.06.2007 г. на ВАС по т. д. № 4/2007 г., ОС на съдиите е прието, че под „престиж на службата“ („доброто име на институцията, която представлява“, както е формулировката на т. 19 от ЕК) следва да се разбира авторитетът на полицията пред обществото, на което тя служи, за да защитава живота, здравето и имуществото на гражданите, да опазва обществения ред, да противодейства на престъпността при стриктно спазване на закона, зачитане на основни права и свободи на гражданите и утвърждаване принципите на правовата държава. Неспазването на служебната етика, незачитането на установения обществен ред може да има за последица намаляване или загуба на общественото доверие в полицията, да доведе до липса на обществена подкрепа за цялостната полицейска дейност. При материалната квалификация на деянието, мотивиращо „уронване на

престижа“ не е задължително престижът вече да е уронен. Достатъчно е поведението да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в полицейската институция. Не е необходимо деянието да е извършено на публично място. Но е задължително действията да са станали или да е възможно да станат достояние и на други лица, което би се отразило негативно върху авторитета на Министерството на вътрешните работи.

След като нарушението е безспорно установено, съвсем законосъобразно компетентният дисциплинарно наказващ орган, е ангажирал дисциплинарната отговорност на Ч.. Наред с това е преценил събраните доказателства и действайки при условията на обвързана компетентност е наложил предвиденото в чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР дисциплинарно наказание „уволнение“, налагащо се задължително в случая на извършване на тежко дисциплинарно нарушение, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижът на службата. Изрично в оспорената заповед е посочено, че е взето предвид цялостното поведение на държавния служител по време на службата и всички материали по дисциплинарното производство, поради което съдът счита че наложеното наказание е съобразено с разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. В обстоятелствената част на оспорваната заповед са обсъдени и са взети предвид тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата, което оборва възраженията на дисциплинарно наказаното лице в тази посока.

Предвид изложеното, съдът приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, жалбоподателят дължи на ответника направените по делото разноски, определени в размер на 100 лева.

Съдът РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Б. Ч., срещу Заповед № 513з-11299/30.07.2020 г., издадена от директор на СДВР, за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение в Министерство на вътрешните работи на държавен служител - младши инспектор Й. Ч., старши полицай в 01 група на сектор „С 4“ към „Специализиран полицейски сили за опазване и възстановяване на обществения ред“ при СДВР.

ОСЪЖДА Й. Б. Ч. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи 100(сто) лева, разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: